

prevádzkarne v Taliansku uskutočňuje obchodné operácie, musí mať možnosť využiť normálny mechanizmus odpočtu upravený v šiestej smernici, aj keď niektoré obchodné operácie musela vykonať priamo hlavná prevádzkareň.

(¹) Ú. v. ES L 331, s. 11; Mím. vyd. 09/001, s. 79.

(²) Ú. v. ES L 326, s. 40; Mím. vyd. 09/001, s. 129.

(³) Ú. v. ES L 145, s. 1; Mím. vyd. 09/001, s. 23 – Šiesta smernica Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia.

Žaloba podaná 3. júna 2008 – Komisia Európskych spoločností/Fínska republika

(Vec C-246/08)

(2008/C 209/43)

Jazyk konania: fínčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločností (v zastúpení: P. Aalto, D. Triantafyllou, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Fínska republika

Návrhy žalobkyne

Žalobkyňa navrhuje,

— určiť, že Fínska republika si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 2 ods. 1, ako aj z článku 4 ods. 1, 2 a z článku 5 šiestej smernice o DPH 77/388/EHS (¹) tým, že za právne poradenstvo poskytované štátnymi kancelármi právnej pomoci (štátnymi právnymi poradcami zamestnanými v týchto kanceláriách) za čiastočnú úhradu nevyberá nijakú daň z pridanej hodnoty, zatiaľ čo podobné služby poskytované súkromnými právnymi poradcami dani z pridanej hodnoty podliehajú,

— zaviazat Fínsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Vo Fínsku si príjemca právnej pomoci môže na svoju podporu v súdnom konaní zvoliť buď štátneho alebo súkromného právneho poradcu. V tomto prípade sú služby poskytované štátnym právnym poradcom za čiastočnú úhradu oslobodené od dane z pridanej hodnoty, zatiaľ čo služby poskytované súkromným právnym poradcom za čiastočnú úhradu dani z pridanej hodnoty podliehajú. Podľa názoru Komisie v tomto prípade ide z hľadiska dane z pridanej hodnoty o rozdielne zaobchádzanie

s rovnakými službami, ktoré má vplyv na vlastné zdroje Spoločenstva.

Služby štátnych kancelárií právnej pomoci v súdnom konaní nepatria do pôsobnosti článku 4 ods. 5 prvého pododseku šiestej smernice o DPH. Nepochybne by tieto služby v dôsledku toho boli oslobodené od dane z pridanej hodnoty, ak by neboli poskytované za odmenu. Pokiaľ ale príjemca právnej pomoci za ne platí odmenu, nemožno služby štátnych kancelárií právnej pomoci považovať za služby oslobodené od dane z pridanej hodnoty.

Podľa článku 4 ods. 5 druhého pododseku smernice o DPH sa verejnoprávne orgány zúčastňujú činností a plnení ako zdaniteľné osoby v prípadoch, keď by iné zaobchádzanie viedlo k výraznému narušeniu voľnej súťaže. Aj keď by sa vychádzalo zo skutočnosti, že štátne kancelárie právnej pomoci v súvislosti s právnym poradenstvom vykonávajú činnosť ako štátne orgány, zaobchádzanie s nimi ako s osobami nepodliehajúcimi dani by v uvedených prípadoch viedlo k výraznému narušeniu voľnej súťaže. Z tohto dôvodu musia byť považované za zdaniteľné osoby podliehajúce dani z pridanej hodnoty.

(¹) Ú. v. ES L 145, s. 1; Mím. vyd. 09/001, s. 23.

Žaloba podaná 9. júna 2008 – Komisia Európskych spoločností/Helénska republika

(Vec C-248/08)

(2008/C 209/44)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločností (v zastúpení: Eleni Tserepa-Lacombe a A. Markoulli)

Žalovaná: Helénska republika

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Helénska republika si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 4 ods. 2 písm. a) a c), článku 5 ods. 2 písm. c), článku 6 ods. 2 písm. b) a článkov 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 18 a 26 nariadenia (ES) č. 1774/2002 (¹) Európskeho parlamentu a Rady z 3. októbra 2002, ktorým sa stanovujú zdravotné predpisy týkajúce sa živočíšnych vedľajších produktov určených pre ľudskú spotrebu,

— zaviazat Helénsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Touto žalobou sa Komisia domáha, aby Súdny dvor určil, že Helénska republika si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 4 ods. 2 písm. a) a c), článku 5 ods. 2 písm. c), článku 6 ods. 2 písm. b) a článkov 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 18 a 26 nariadenia (ES) č. 1774/2002 Európskeho parlamentu a Rady z 3. októbra 2002, ktorým sa stanovujú zdravotné predpisy týkajúce sa živočíšnych vedľajších produktov neurčených pre ľudskú spotrebu (ďalej len „nariadenie o ŽVP“). Treba uviesť, že táto žaloba sa týka dvoch konaní o nesplnení povinnosti (nesplnení povinnosti č. 2001/5217 a 2006/2221) súvisiacich s porušením povinností zo strany Helénskej republiky, ktoré vyplývajú z niektorých článkov uvedeného nariadenia.

Nariadenie konkrétnejšie stanovuje, že akonáhle sú živočíšne vedľajšie produkty získané, prepravené a označené bez meškania, musia byť najmä zlikvidované ako odpad, po tom, čo boli spracované spôsobom stanoveným týmto nariadením v závislosti od kategórie, do ktorej patria [článok 4 ods. 2 písm. a) a c), článok 5 ods. 2 písm. c) článok 6 ods. 2 písm. b) nariadenia]. V nariadení sú takisto upravené postupy, ktoré sa použijú na likvidáciu rizikového materiálu spálením [článok 4 ods. 2 písm. a) nariadenia o ŽVP]. Nariadenie o ŽVP takisto stanovuje podmienky požadované pre schvaľovanie zariadení na spracovanie odpadov, zariadení na predbežné spracovanie, skladov, spaľovní alebo spoločných spaľovní, spracovateľských závodov kategórie 1 a kategórie 2, oleochemických závodov kategórie 2 a kategórie 3, ako aj zariadení na výrobu bioplynu a kompostu (články 10 až 15). Nariadenie o ŽVP takisto stanovuje podmienky požadované pre schvaľovanie kompetentnými orgánmi spracovateľských závodov kategórie 3, ako aj podmienky schvaľovania závodov na výrobu krmiva pre domáce zvieratá a technických závodov (články 17 a 18). Okrem toho podľa nariadenia o ŽVP kompetentný orgán musí v pravidelných intervaloch vykonávať inšpekcie a kontroly zamerané na dodržiavanie ustanovení uvedeného nariadenia so zreteľom na rôzne kritéria, ktoré sú v ňom stanovené, pričom prijme potrebné opatrenia, ak odhalí prípady nedodržania nariadenia (článok 26).

Komisia na základe početných správ svojho Potravinárskeho a veterinárneho úradu (PVÚ) tvrdí, že Helénska republika neprijala v lehotách stanovených v odôvodnenom stanovisku a v doplňujúcom odôvodnenom stanovisku, ako ani po ich uplynutí, potrebné opatrenia na ukončenie neplnení povinností, ktoré sú jej vytýkané, a teda aby si splnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z uvedených ustanovení nariadenia o ŽVP.

PVÚ v roku 2004 uskutočnil početné kontroly v Grécku, ktoré zistili nedostatky vo vykonaní nariadenia o ŽVP. Napriek zaznamenanému určitému pokroku vyplývajúceho z odporúčaní adresovaných gréckym orgánom zo strany PVÚ na základe jeho zistení

a napriek prijatiu osobitnej právnej úpravy v októbri roku 2006 týkajúcej sa zavedenia potrebných správnych opatrení na vykonanie nariadenia o ŽVP, najmä pokiaľ ide o schvaľovanie zariadení na spracovanie odpadov administratívnych, inšpektori PVÚ opakovane až do apríla 2007 (dátum poslednej kontroly) na mieste zistili, že grécke orgány neuskutočnili potrebné úkony, aby splnili povinnosti, ktoré im vyplývajú z už citovaných článkov nariadenia o ŽVP.

Takisto sa uvádza, že nevykonanie, resp. nedostatočný charakter vykonania citovaných ustanovení, je spôsobený z väčšej časti neexistenciou účinnej koordinácie kompetentných orgánov na úrovni prefektúrnej správy. Okrem toho, ako vyplýva z odpovedí gréckych orgánov na zistenia uvedené správach PVÚ, úroveň úradných kontrol uskutočňovaných kompetentnými orgánmi, ako aj ukládanie sankcií stanovených vnútroštátnou právnou úpravou, nezaručujú účinné uplatnenie nariadenia o ŽVP.

(¹) Ú. v. EÚ L 273, 10.10.2002, s. 1

Žaloba podaná 10. júna 2008 – Komisia Európskych spoločenských/Talianska republika

(Vec C-249/08)

(2008/C 209/45)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenských (v zastúpení: K. Banks a C. Cattabriga, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Talianska republika

Návrhy žalobkyne

— vyhlásiť, že Talianska republika si

— tým, že neprijala ustanovenia potrebné na zabezpečenie primeranej kontroly, inšpekcie a dohľadu nad uskutočňovaním rybolovu na jej území a v morských vodách patriacich pod jej zvrchovanosť alebo do jej súdnej právomoci, najmä čo sa týka ustanovení upravujúcich držbu na palube a použitie unášaných sietí a